

हृतेषु करणेषु शरीरान्तरप्रेषावेकायां कायान्ता पुरुषो
भवतीत्युपक्रम्य श्रुत्यन्तरं कर्माश्रयतां निरूपयति “तौ ह
यदूचतुः कर्म ह्येव तदूचतुः अथ ह यत् प्रशंसतुः कर्म
ह्येव तत् प्रशंसतुरिति” । ततोच्यते । तत्र कर्मप्रयुक्तस्य
यहातिपहसंज्ञकखेन्द्रियविषयात्मकस्य बन्धनस्य प्रवृत्तिरिति
कर्माश्रयतोक्ता इह पुनर्भूतोपादानाद्देहान्तरोत्पत्ति-
रिति भूताश्रयत्वमुक्तम् । प्रशंसाशब्दादपि तत्र प्राधान्य-
मात्रं कर्मणः प्रदर्शितं न त्वाश्रयान्तरं निवारितम् तस्माद-
विरोधः भा० । “समाना चा स्वरूपक्रमादस्त्वत्त्वञ्चातुषोष्मा”
सू० “स्येयमुत्क्रान्तिः किं विद्वद्विदुषोः समाना ? किं वा
विशेषयतीति ? विद्यमानानां विशेषयतीति तावत् प्राप्तम् ।
भूताश्रयविधिं चा ह्येषा पुनर्भावाय भूतान्याश्रीयन्ते न च
विदुषः पुनर्भवः सम्भवति” “अमृतत्वं हि विद्वानभ्यश्नुते”
इति श्रुतेः । तस्माद्विदुष एवैषोत्क्रान्तिः । ननु विद्या-
प्रकरणे समानानाद्विदुष एवैषा भवेत्, न स्वापादिविद्यया-
प्राप्तातुकोत्तनात् । तथा हि “यत्तत्तत्पुरुषः स्वपिति
नाम अयि शिषति नाम पिपासति नामेति” च सर्व-
प्राणिसाधारणा एव स्वापादयोनुकीर्त्यन्ते विद्याप्रकरणे-
ऽपि प्रतिपिपादयिषितवस्तुप्रतिपादनानुगुण्येन, न तु
विदुषोविशेषयन्तोविधित्वात् एवमियमप्युत्क्रान्तिर्महा-
जनगतैवानुकीर्यते यस्यां परस्यां देवतायां पुरुषस्य प्रय-
तन्तेजः सम्पद्यते, “स आत्मा तत्त्वमसीति” प्रतिपादयि-
तम् । प्रतिपिपादा चैषा विदुषः । तस्माद्विदुष एवैषेत्येवं
प्राप्ते ब्रूमः । समानैषोत्क्रान्तिः वाङ्मनसोत्पाद्या विद्वद-
विदुषोरा स्वरूपक्रमाद्विदुषमर्हति अविशेषश्रवणात् ।
अविद्वान् देहवोज्ज्वलाभि भूतस्वरूपाणां च कर्मप्रयुक्तो-
द्देहपहणमनुभवितुं संसरति विद्वांस्तु ज्ञानप्रकाशितं
मोक्षं नाडोद्धारमाश्रयते तदेतदा स्वरूपक्रमादित्युक्तम् ।
न त्वात्मतत्त्वं विदुषा प्राप्तव्यं न च तद्देशान्तरायत्तं तत्र
कुतो भूताश्रयत्वं स्वरूपक्रमो वेति” । अतो-
च्यते । अनुपोष्य चेदम् अदग्ध्वाऽत्यन्तमविद्यादोन् क्लेश-
नपरविद्यासामर्थ्यादापेक्षिकमस्त्वत्वं प्राप्यते । सम्भवति
तत्र स्वरूपक्रमोभूताश्रयत्वञ्च । न हि निराश्रयाणां
प्राणानां गतिरुपपद्यते । तस्माददोषः भा० । “तदा-
ऽपीतेः संसारव्यपदेशात्” सू० । “तेजः परस्यां देवतायामि-
त्यत्र प्रकरणसामर्थ्यात्तद्यथा प्रकृतं तेजः साध्यत्वं स-
प्राणं सकरणायाम् भूतान्तरसहितं प्रयतः पुंसः पर-
स्यां देवतायां सम्पद्यत इत्येतदुक्तं भवति । कीदृशी-

पुनरियं सम्पत्तिः स्यादिति चिन्त्यते । तत्वात्त्वनिकयव-
तावत् स्वरूपप्रविलय इति प्राप्तं तत्प्रकृतित्वोपपत्तेः ।
सर्वस्य हि जनिमतोवस्तुजातस्य प्रकृतिः परा देव-
तेति प्रतिष्ठापितम् । तस्मादात्मनिकोऽयमविभागापत्तिः
इत्येवं प्राप्ते ब्रूमः । तत्तेजसादिभूतस्वरूपं ओत्पा-
दिकरणाश्रयभूतमाऽपीतेरा संसारमोक्षात् सम्यग्ज्ञाननि-
मित्तादवतिष्ठते । “बोनिमन्ये प्रपद्यान्ते शरीरत्वाय
देहिनः । स्थाणुमन्येऽनुशयान्ति यथाकर्म यथाश्रुतम्”
इत्यादिसंसारव्यपदेशात् । अन्यथा हि सर्वे प्रायश्चम-
न एवोपाधिप्रत्यक्षमयादत्यन्तं ब्रह्म सम्पद्येत तत्र विधि-
शास्त्रं चानर्थकं स्याद्विद्याशास्त्रञ्च । मिथ्याज्ञाननिमि-
त्तञ्च बन्धो न सम्यग्ज्ञानादृते विवक्षितमर्हति । तस्मात्तत्-
प्रकृतित्वेऽपि सुषुप्तिप्रलयवद्बीजमावाशयेवैषा सत्यस्यत्तिः”
भा० । “स्वरूपं प्रमाणतश्च तथोपलब्धेः” सू० ।
“तच्चैतरभूतसहितं तेजोजीवस्याकाङ्क्षरोरात् प्रवस-
त आश्रयभूतं स्वरूपतः परिमाणतश्च स्वरूपं भवितु-
मर्हति । तथा हि नाडीनिष्कमणश्चणादिभ्योऽस्य
सीत्सुप्तपलभ्यते । तत्र तनुत्वात् सञ्चारोपपत्तिः स्व-
च्छत्वाच्चाप्रतीकातोपपत्तिः अतएव च देहाङ्गिर्गच्छत्-
पार्श्वस्थैर्नोपलभ्यते” भा० । “नोपमर्देनातः” सू० ।
“अतएव च स्वरूपत्वाच्चास्य स्थूलशरीरस्योपमर्देन
दाहादिनिमित्तेनेतरत् स्वरूपशरीररूपमृद्यते” भा० ।
“अस्यैव चोपपत्तेरेव उष्मा” सू० । “अस्यैव च
स्वरूपशरीरस्यैव उष्मायमेतन्मनु जीवच्छरीरे संस्पर्-
शेनोष्णिमानं विजानाति । तथा हि स्मृतावस्था-
यामवस्थितेऽपि देहे विद्यमानेष्वपि च रूपादिषु देह-
गुणेषु नोद्गोपलभ्यते जीवदवस्थायामेव तूपलभ्यते इत्यत्र
उपपद्यते प्रसिद्धशरीरव्यतिरिक्तरूपान्तर एवैव उद्गतेति ।
तथा च श्रुतिः “उष्ण एव जीविष्यं स्त्रीतो मरिष्यन्ति”
भा० । “प्रतिषेधादिति चेन्न शरीरात्” सू० । “अमृतत्व-
ञ्चातुषोष्येतोविशेषणादात्मनिकोऽस्त्वत्त्वं गत्युत्क्रा-
न्त्योरभावोऽभ्युपगतः तत्रापि केनचित् कारणेनोत्क्रान्ति-
माशङ्क्य प्रतिषेधति । “अथाकामयमानोयोऽकामो-
निष्काम आप्तकाम आत्मकामोन तस्य प्राणा उत्क्रामन्ति
ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्तेतीति” । अतः परविद्याधिपयात्
प्रतिषेधात् न परब्रह्मविदोदेहात् प्राणानासुत्क्रान्तिर-
स्तीति चेन्नैत्युच्यते । यतः शरीरादात्मन एव उत्क्रान्ति-
प्रतिषेधः प्राणानां, न शरीरात् । कथमवश्यते । “न